

visz a víz sodor

2013. szeptember 15., vasárnap

Sárga lábú enyveskezű klánok VI. rész

Varga Domokos György

Törzsi trilógia

Ötödik könyv

II. rész

A törzsi háború természetrajza – *a rendszerváltozás*

Magyarországn –

[...]

MIKULÁS ÉS HANUKA

[...]

A „másság” etalonja: „Jobb jobbot”

A gyűlöletbeszéd-törvény mindenekelőtt azért lenne olaj a tűzre - azért nem csökkentené, hanem növelné a „gyűlölettel” véleményeket -, mert önmagában a kettős mérce, a kétkulacsos igazság (azaz igazságtalanság) megtestesítője lenne. A rendszerváltozás eddigi rövid történelmében több jobboldali „ideológus” (törzsi harcos) is szóvá tette nem egyszer (Tőkéczki Lászlótól Tóth. Gy. Lászlóig), hogy a balliberálisok maguk igyekeznek meghatározni (megszabni), milyennek kellene lenniük a jobboldaliaknak, hogyan kellene gondolkodniuk, viselkedniük. A „másság” tisztelői, a „tolerancia” követelői furcsa mód természetesnek veszik, hogy maguk állapítsák meg „a másik” etalonját. Médiakönyvemben magam is bőségesen idéztem a balliberálisok egyik szellemi vezércsillagát (törzsi harcosát), aki egyik írásának egyenesen ezt a címet adta: „Jobb jobbot”.

„Nekem meggyőződésem, hogy igazam volt, amikor a szélsőjobboldal megjelenésétől enyhén szólva rosszkedvű lettem, de elfogadom, hogy volt az MDF körül nem egy végtelenül tisztességes ember, aki maga sem sejtette, hogy mi felé közeledünk. Mindez azonban csak az elmélet szintjén ilyen szép egyszerű. A jobboldali sajtó ugyanis nincs, illetve alig vagyon, s legmarkánsabb képviselői

nem konzervatív úriemberek, hanem hol immorális gazemberek - sajnálom, de így van -, hol elvadult fantaszták, hol meggyőződéses antiszemiták, mely minősítésük nem zárja ki, hogy az első két csoportba nem tartozhatnának. [...] Az igazság az, hogy a jelen állapot kialakulásáért ők maguk felelnek, ide vezetett a siralmas zsarolási technika, a primitív antikommunizmus, az antiszemitizmus, az újságírók elképesztően okatlan lenézése. Hiába raboltak össze ezt-azt, a végeredmény az, ami. Maradt az Új Mao, mely időnként egyes oldalain az újság benyomását kelti. Elsüllyedt a Pesti Hírlap, amelynek legfeljebb a sajtótörténetben van helye, a politikai pornográfia, illetve az extremitások és kuriózumok rovatában. Még éldegél - állítólag - a Pest Megyei Hírlap, mintha egyesek olvasnák az Esti Hírlapot, s ezzel vége. A diadalmas erőd, a televízió romokban, Várkonyi Balázs üzött fáradt arcánál csak a félős Stefka rosszul megkötött nyakkendője mulatságosabb látvány. Szegény jobboldal, amelyet ezek az emberek védelmeznek, akiknek egyetlen problémájuk az lehet, hogy mennyire szégyellik magukat. A helyzet persze innentől komoly. Mert nem valószínű, hogy hirtelen - a Jó Tündér pillantása nyomán - felvillanna a jobboldali sajtó csodás, az én finnyás baloldali ízlésemet is kielégítő új nemzedéke.”¹⁹

E szavak tulajdonosa (György Péter) egyetemen okító esztéta, az ELTE Média Tanszékének vezetője, aki nap mint nap éretlen és gyanútlan magyar ifjak több tucatjába plántálja különös felfogását: a „másik” oldal újságírói jellemzően immorális gazemberek, primitív kommunistázók és antiszemiták. De hogy még néhány további bizonyítékot idézzek az iménti könyvből: a baloldal egy másik vezérszónoka (Eörsi István, ragyogó irodalmár) a ZDF német hírtelevízióban ama sajnálatának adott hangot, hogy a kommunizmus nem semmisítette meg a jobboldali szellemiséget.²⁰ [...]

GYŰLÖLETLENÍTÉS?

[...]

Eörsi István író-újságíró támadása és kettős mércéje

„Lomnici Zoltán beállítottságát mi sem jellemzi jobban, mint hogy [...] a »gyűlöletbeszéd« kategóriájának égisze alatt egy kalap alá vonja ifj. Hegedűs Loránt és Tamás Gáspár Miklós megnyilatkozásait. [...]

Nyilvánvaló ugyanis, hogy a különféle »gyűlöletbeszédeket« stiláris kategóriák, nem pedig tartalmi kritériumok alapján ítéli meg. [...] A főbíró úr szerint egyre megy, hogy valaki a galíciaikat gyűlöli-e rasszista indulattal, vagy a rasszizmust gyűlöli. [...] Szerintem léteznek nyomorító és humánus gyűlöletek.⁸³ (Megjegyzés: *íme, a kettős mérce egyik tápláló gyökere* - VDGy.) [...]

JEGYZETEK

A hazai rendszerváltozás tizenkét éves időszakát előző, médiával foglalkozó könyvemben öt korszakra osztottam. - A könyv címe: Elsőből lesznek az elsők. A magyar média metamorfózisa (I. kötet: MédiaHarcok, II. kötet: MédiaArcok; LKD Bt, 2001. Készült a XX. Század Intézet támogatásával). - Nem véletlen, hogy e médiakorszakok - a Lelkesedések kora, a Félelmek kora, az Akciózások kora, a Szerepcserék kora és végül a Déjà vu-k kora - ugyancsak jól lefedik a törzsi háborúzás egymástól jól elkülönülő szakaszait. A rendszerváltozás egészét végigkísérő médiaháború a törzsi háborúzásnak egyszerre alanya, tárgya és terepe. [...]

Eörsi István 1993. december 17-én a német ZDF-televízióban német nyelven azt nyilatkozta, hogy 1992. október 23-án a „fasiszta csöcselék” megakadályozta Göncz Árpádot beszéde elmondásában, majd hozzátette: „A kommunisták legnagyobb bűne, illetve azon embereké, akik magukat kommunistáknak nevezték [...], hogy ha nem is testileg, de szellemileg nem tudták kiűzni ezt a söpredéket. Politikájuk nagyon rossz és ártalmatlan volt a jobboldallal szemben, mert ezek a jobboldali figurák most bántatlanul, mintha mi sem történt volna, felébredhettek 40 éves Csipkerózsika-álmukból.” (Pesti Hírlap, 1993. december 23.) Azóta egyébként korabeli felvételek és dokumentumok lépésről lépésre történő elemzésével, számos koronatanú megszólaltatásával könyvemben bizonyítottam be, hogy a köztársasági elnök elleni fellépők valójában saját bajtársai, az ún. ötvenhatosok voltak, s nem féltucatnyian, hanem több ezren. (Lásd: A váratlan tanú. Véletlen vagy összeesküvés?, ESA Média Bt, 1995)

Ungváry Krisztián: Méltó megemlékezést. (Népszabadság, 2003. március 6.)

Uo. (Megjegyzendő, hogy a MEASZ demokratikusságának megkérdőjelezhetősége egyáltalán nem tántorítja el az olyan - minden bizonnyal ugyancsak „öszönös” - antifasisztákat a szervezet által adományozott kitüntetések elfogadásától, mint Göncz Árpád volt köztársasági elnök, Dési János újságíró, Jancsó Miklós filmrendező, Kratochwill Péter vezérigazgató, ifjabb Nyers Rezső, a Bankszövetség főtitkára, Szepesi György újságíró, Vitányi Iván politikus vagy Voith Ági színművész - ld. Népszabadság, 2003. március 22.)

Idézi: Balaskó Jenő, Pesti Hírlap, 1994. március 21.

U.o.

Magyar Fórum, 1992. augusztus 20., 9-16. o.

Richter Anna: Ellenzéki Kerekasztal (portrévázlatok), Ötlet Kft. 1990., 149-152. o.

„Nem foglalkozom vele, ki a patriótább” Beszélgetés Kuncze Gáborral, az SZDSZ elnökével. Törzsi trilógia, Harmadik könyv

Ld. például: Schmidt bízik Medgyessy szavában, Magyar Nemzet, 2002. dec. 30.

Szemlézi: Lovas István, Magyar Nemzet, 2002. dec. 30.

[...]

„Magyarországon a választási hadjárat során és főként a két választás között tömegméretekben jelentkezett a fasizmus, nem mint összefüggő ideológiai rendszer, hanem mint lelki igény” - írja **Eörsi István** a Népszabadság 2002. május 2. számában. [...]

„Az előző kormányzati ciklusban nagyjából 1 milliárd forintot kapott a MIÉP, ebből 350 milliónak kellett volna jutnia a választásra - de nem jutott. A pártban hét éve nem ült össze a számvizsgáló bizottság. Az elnök úr élettársa kezeli a kasszát, és Csurka erre áldását adja.”

A „butaság” szót kénytelen voltam idézőjelbe tenni, mert túl gyakran találkozhatunk mindkét oldalon olyan, szellemileg nagy formátumú, nevezetes személyiségekkel, akiket, lévén felelősségérzetük, érzékenységük és kombinációs képességük az átlagosnál nagyobb, ez valamiképp az „összeesküvés” hiedelme felé terel. Például Szalay Károly író is, ki egyébként tisztességéért, tárgyilagosságáért kiváltképp becsülendő, úgy gondolja, hogy aki baloldali, **Eörsi Istvántól** Kornis Mihályig, Szilágyi Ákostól Esterházy Péterig, Kertész Imrétől Konrád Györgyig, az „kiáll hamis értékei és téveszméi mellett”, „És ezt

egységesen, szervezeten, központi akaratnak engedelmeskedve műveli”.
(Önvizsgálat, Magyar Demokrata, 2003/40, 45. o.) [...]

Ifj. Hegedűs Loránt ügyével - zsidóellenességével - bővebben foglalkozom a Törzsi trilógia Második könyvének („Antiszemiták” és „idegenszívűek”) I. részében, az „Antiszemita” példatár című fejezetben.

Népszabadság, 2003. november 7.

Népszabadság, 2003. november 7.

Magyar Nemzet, 2003. november 7.

Idézi: Csontos János, Magyar Nemzet, 2003. december 1.

Népszabadság, 2003. november 20.

Népszabadság, 2003. november 10.

Magyar Nemzet, 2003. november 11.

Népszabadság, 2003. november 27.

Népszabadság, 2003. november 22.

Eörsi István: A tekintély feltételei, Népszabadság, 2003. november 21.

Kis János: A bírói döntéstől a törvény fölötti döntésig, Élet és Irodalom, 2003. november 20.

Magyar Nemzet, 2003. november 14.

Magyar Nemzet, 2003. november 28.

Népszabadság, 2003. november 20.

Népszabadság, 2003. november 21.

Magyar Nemzet, 2003. november 10.

Magyar Nemzet, 2002. dec. 7.

Népszabadság, 2003. november 20.

Uo.

Magyar Nemzet, 2003. december 5.

Magyar Nemzet, 2003. november 10. és 11.

Gusztos Péter: Jó politika - vagy rossz törvény. Népszabadság, 2003. december 8.

Népszabadság, december 23.

Népszabadság, 2003. november 27.

Népszabadság, 2003. november 6.

Népszabadság, 2002. december 9.

Ugró Miklós: Gyűlöletbeszéd-hiba. Magyar Nemzet, 2003. december 10.

Népszabadság, 2005. június 8.

[...]

[A teljes írás itt olvasható](#)

Előzmény:

- Pesti Hírlap, 1993.12.28. Ludwig Emil: A reálkommunisták felületes kegyelméből
- Új Magyarország, 1994.01.12. Zempléni Olivér: Heródes hanyag kommunistái
- Magyar Narancs, 1994.01.13. Eörsi István: Tűzoltó szerepzavarban
- 168 óra, 1994.01.18. Szabó Sándor: Csak így tovább...
- 168 óra, 1994.01.25. Hahn Ottó István: Tisztelt Mester Ákos!
- 168 óra, 1994.04.26. Váradi Júlia: A jóhír-gyártó
- Magyar Fórum, 1995.08.31. Lovas István: Polgárháborút akartok?
- Népszabadság, 2002.05.02. Eörsi István: A fasizmus mint lelki igény
- Népszabadság, 2003.11.21. Eörsi István: A tekintély feltételei
- mno.hu, 2010.12.28. Ludwig Emil: Tizenhét év